

6 de maig: Sant Pere Nolasc, religiós

Text de l'Evangeli (Mt 25,31-40): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria i tots els àngels amb ell, llavors s'asseurà damunt el tron de la seva glòria. I es reuniran davant d'ell totes les nacions (...).

»Llavors li respondran els justos, dient: 'Senyor, quan et vam veure amb fam i et donàrem de menjar, o amb set i et donàrem de beure? I quan et vam veure foraster i t'acollírem, o despul·lat i et vestírem? I quan et vam veure malalt o a la presó i vinguérem a tu?'. I responent el rei, els dirà: 'En veritat us dic: sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu'».

Sant Pere Nolasc, religiós (1189-1256)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la caritat heroica i la santedat de sant Pere Nolasc (c. 1180-1256), fundador dels Mercedaris. Quan sentim parlar a Jesús sobre el famolenc, el sedent, el foraster... (cf. Mt 25,35-36) comprenem millor la radicalitat del lliurament del Nolasc: ell veié que el Crist era realment present en els captius del seu temps.

Pere no es limità a compadir-se. Fou comerciant de professió i conegué de prop el drama de tants cristians privats de llibertat i, mogut per la misericòrdia, començà a emprar els seus béns per a rescatar-los. Quan aquests recursos s'esgotaren, demanà almoïna per a ells i comprometé tota la seva vida en aquella obra. El proïsme necessitat no és un estrany, sinó el Crist que ens visita: «Sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu» (Mt 25,40).

—Pere visqué una misericòrdia que esdevingué sacrifici, despreniment i lliurament. El seu pensament i la seva vida podrien resumir-se en aquella lògica mercedària: visitar, alliberar, i, si calia, donar la pròpia vida.